

Egy szociálpszichológus gondolataiból - A börtön galambjai

Az ember, míg szabad nemigen értheti Noé választását, hogy miért épp a galambot küldte el a bárkából hírt hozni az özönvíz utáni állapotokról, a vízözön elvonulásáról. Lett volna ott mindenféle egyéb alkalmas állat is, úszni tudó szárnyatlan, és úszni is tudó szárnyas - ha már mindenképpen madár kellett neki. Lett volna madárból elég más! Kisebb, amelyik könnyebben ki és befér mindenütt. Lett volna gyorsabb, amelyikre kevesebbet kell várni, hamarabb hozza a biztos hírt, megrövidítve a mardosó bizonytalanság idejét. Lett volna jó röptű gázló madár, ami azt is megmondhatta volna, ha van ugyan még víz, de már csak sekély, terített asztalt ígérően telis-teli könnyedén fogható hallal. Mégis a galamb ment, és vissza is jött, csőrében a szabadulást hirdető zöld ágacskával.

Ám ha valaki börtönbe kerül, Noé döntésének bölcsessége nem szorul már magyarázatra, mihelyt felfedezi magának ezt a békésen kurrogó, turbékoló és jámbor, boldog madárkát. Amint testközelbe kerül ezzel a kis forró, pihegő lényel, megérti, hogy lett ő az új korszak hírnöke, felismeri a lényéből azóta is áradó örömteli üzenet nagyszerűségét: az önként újra visszatérés szabadságáét. Nézi lélegzet visszafojtva, ahogy az ablak peremén sétálgat, és gondolatban talán vele tart egy kicsit, amikor a szűk sétáló udvarból felemelkedik, és suhogó szárnyakkal nekilibben a város szabad levegőegének, aztán önként visszatér. És az ember régijó, bizalmas ismerősként, örömmel fogadja milliméternyi közelségben. Bár a drótháló mögül elérhetetlen számára, képzeletben egyenesen a vállára száll könnyedén, vagy épp a tenyerébe röppen, onnan eszi a neki szánt morzsát, és forró kis leheletévei bújja a fülébe érte a köszönetét. Nem is csoda, hogy régen olyan szívesen becézte "galambomnak" a kedvesét, aki nagyon szerette. Egy-egy ilyen etetés az egész napját beragyogja az embernek!

Így különösen fontos a galamb üzenete. Hogy el lehet messze repülni, és hogy van visszatérés, és hogy visszavárják az elrepülőt, és hogy az visszamegy oda, ahol szeretik, és hogy nagyon örülnek annak, ha Visszamegy, akit szeretnek, és hogy a visszatérés egy nagyon - nagyon hosszú repülés után is be tud ragyogni sok-sok napot, egy egész életet.

Dr. Végh József